

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I poz. 3 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:

Capitolul I - Dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești

Art. 1. - (1) Părțile sunt libere să stabilească, în convenții, rata dobânzii atât pentru restituirea unui împrumut al unei sume de bani, cât și pentru întârzierea la plata unei obligații bănești.

(2) Dobânda datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenței obligației, este denumită dobândă remuneratorie.

(3) Dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare.

(4) Dacă nu se precizează altfel, termenul de "dobândă" din prezenta ordonanță privește atât dobânda remuneratorie, cât și dobânda penalizatoare.

(5) Prin dobândă se înțelege nu numai sumele socotite în bani cu acest titlu, ci și alte prestații, sub orice titlu sau denumire, la care debitorul se obligă drept echivalent al folosinței capitalului.

Art. 2. - În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.

Art. 3. – (1) Rata dobânzii legale remuneratorii se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, care este rata dobânzii de politică monetară stabilită prin hotărâre a Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a României.

(2) Rata dobânzii legale penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință plus patru puncte procentuale.

(3) În raporturile juridice care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ, în sensul art. 3 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, rata dobânzii legale se stabilește potrivit prevederilor alin. (1), respectiv alin. (2), diminuat cu 20%.

(4) Nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin grija Băncii Naționale a României, ori de câte ori nivelul ratei dobânzii de politică monetară se va modifica.

Art. 4- În raporturile juridice cu element de extraneitate, atunci când legea română este aplicabilă și când s-a stipulat plata în monedă străină, dobânda legală este de 6% pe an.

Art. 5. – (1) În raporturile juridice care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ, în sensul art. 3 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, dobânda nu poate depăși dobânda legală cu mai mult de 50% pe an.

(2) Orice clauză prin care se încalcă dispozițiile alin. (1) este nulă de drept. În acest caz, creditorul este decăzut din dreptul de a pretinde dobânda legală.

(3) Valabilitatea nivelului dobânzii convenționale se determină prin raportare la dobânda legală în vigoare la data stipulării.

Art. 6. - Dobânda trebuie să fie stabilită prin act scris. În lipsa acestuia se datorează numai dobânda legală.

Art. 7. - Plata anticipată a dobânzii remuneratorii se poate efectua pe cel mult 6 luni. Dobânda astfel încasată nu este supusă restituirii, indiferent de variațiile ulterioare.

Art. 8. - (1) Dobânda se va calcula numai asupra cuantumului sumei împrumutate.

(2) Cu toate acestea, dobânzile se pot capitaliza și pot produce dobânzi în temeiul unei convenții speciale încheiate în acest sens, după scadența lor, dar numai pentru dobânzi datorate pe cel puțin un an.

(3) Cu toate acestea, dobânzile remuneratorii se pot capitaliza și pot produce dobânzi.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu se aplică contractului de cont curent și atunci când prin lege s-ar dispune altfel.

Art. 9. - Dobânzile percepute sau plătite de Banca Națională a României, de instituțiile de credit, de instituțiile financiare nebancare și de Ministerul Finanțelor Publice, precum și modul de calcul al acestora se stabilesc prin reglementări specifice.

Art. 10. - Dispozițiile art. 1.535 și art. 1.538 - 1.543 din Legea nr. 287/2009, republicată, sunt aplicabile dobânzii penalizatoare.

Art. 11. - Se abrogă Ordonanța Guvernului nr.9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25.01.2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 356/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul II - Modificarea și completarea Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare și modificarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară

Art 12. - Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iunie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. sistem - o convenție în formă scrisă care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

a) este încheiată între 3 sau mai mulți participanți, alții decât operatorul de sistem al aceluși sistem, un posibil agent de decontare, o posibilă contraparte centrală, o posibilă casă de compensare sau un posibil participant indirect, și are reguli comune și proceduri standardizate pentru compensare, realizată prin

intermediul unei contrapărți centrale sau al altei entități, și/sau pentru executarea ordinelor de transfer între participanți;

b) este guvernată de legea aleasă de participanți, care poate fi legea unui stat membru al Spațiului Economic European, dacă cel puțin unul dintre participanți își are sediul social în respectivul stat membru;

c) este desemnată de Banca Națională a României, ca sistem ce intră sub incidența prezentei legi, sau este desemnată de alt stat membru al Spațiului Economic European, a cărui lege îi este aplicabilă și este notificată ca atare Comisiei Europene.

O convenție încheiată între operatorii unor sisteme interoperabile nu constituie un sistem.”

2. La articolul 2, alineatul (1) punctul 2 literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) o instituție de credit, așa cum este definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice entitate având sediul social într-un stat membru al Spațiului Economic European, autorizată să atragă depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și să acorde credite pe cont propriu sau orice entitate, alta decât o instituție de credit, având sediul social într-un stat membru al Spațiului Economic European, autorizată să emită mijloace de plată sub formă de monedă electronică;

b) o firmă de investiții, așa cum este definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau orice persoană juridică având sediul social într-un stat membru al Spațiului Economic European, autorizată să presteze unul sau mai multe servicii de investiții către terți și/sau să desfășoare una sau mai multe activități de investiții pe baze profesionale;”

3. La articolul 2, alineatul (1) punctele 6-8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„6. *participant* - o instituție, o contraparte centrală, un agent de decontare, o casă de compensare sau un operator de sistem; în conformitate cu regulile sistemului participantul poate acționa în același timp în toate sau doar în unele dintre aceste calități;

7. *participant indirect* - o instituție, o contraparte centrală, un agent de decontare, o casă de compensare sau un operator de sistem care are o relație contractuală cu un participant la sistem care execută ordine de transfer și în temeiul căreia participantul indirect poate transmite ordine de transfer în respectivul sistem, cu condiția ca participantul indirect să fie cunoscut operatorului de sistem. Pentru prevenirea riscului sistemic, un participant indirect poate fi considerat participant, fără ca aceasta să limiteze responsabilitatea participantului prin intermediul căruia participantul indirect transmite ordine de transfer în respectivul sistem.

8. *instrumente financiare* - acele instrumente prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 14¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;”

4. La articolul 2, alineatul (1) punctul 9 litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) o instrucțiune dată de un participant de a se pune la dispoziția unui destinatar o sumă de bani, prin înscrierea acesteia în conturile unei instituții de credit, ale unei bănci centrale, ale unei contrapărți centrale sau ale unui agent de decontare, sau orice instrucțiune care antrenează asumarea sau executarea unei obligații de plată, așa cum este aceasta definită de regulile de funcționare a sistemului; sau”

5. La articolul 2, alineatul (1) punctele 12 și 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„12. cont de decontare - un cont deschis la banca centrală, la un agent de decontare sau la o contraparte centrală, utilizat pentru depozitarea de fonduri sau de instrumente financiare, precum și pentru decontarea tranzacțiilor dintre participanții la un sistem;

13. garanție - orice activ care se poate valorifica, inclusiv o sumă de bani, instrumente financiare și creanțe private, și care face obiectul oricărei forme de garantare, al unui contract de report ori al unui contract similar și care este constituit în scopul garantării drepturilor și obligațiilor care pot rezulta în legătură cu participarea la un sistem, sau care este pus la dispoziția Băncii Naționale a României, sau a băncilor centrale din statele membre ale Spațiului Economic European sau a Băncii Centrale Europene;”

6. La articolul 2 alineatul (1), după punctul 15 se introduc cinci noi puncte, pct. 16-20, cu următorul cuprins:

„16. *zi de operare* - intervalul de timp în care au loc decontările din cursul zilei și/sau nopții, inclusiv toate procesele care se desfășoară în cadrul ciclului de operare al sistemului;

17. *sisteme interoperabile* - două sau mai multe sisteme ai căror operatori de sistem au încheiat acorduri în temeiul cărora este posibilă executarea ordinelor de transfer dintr-un sistem în altul;

18. *operator de sistem* - entitatea ori entitățile responsabile din punct de vedere legal de operarea unui sistem. Un operator de sistem poate să acționeze inclusiv în calitate de agent de decontare, contraparte centrală sau casă de compensare.

19. *ESMA* - Autoritatea Europeană pentru Supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Piețe și Valori Mobiliare – „European Securities and Markets Authority”) înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului

din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei.

20. *CERS* - Comitetul European pentru Risc Sistemic (European Systemic Risk Board) înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic.”

7. La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru prevenirea riscului sistemic, prin excepție de la prevederile alin. (1) pct. 1, Banca Națională a României poate, după caz, să desemneze, ca sistem care intră sub incidența prezentei legi, și o convenție încheiată în formă scrisă între doi participanți, alții decât un posibil agent de decontare, o posibilă contraparte centrală, o posibilă casă de compensare, un posibil operator de sistem sau un posibil participant indirect.”

8. La articolul 2, alineatul (5) se abrogă.

9. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Ordinele de transfer și compensarea sunt valabile, își produc efectele juridice și sunt opozabile terților chiar și în cazul deschiderii procedurii de insolvență asupra unui participant (în sistemul în cauză sau într-un sistem interoperabil), cu condiția ca respectivele ordine de transfer să fi fost introduse în sistem înaintea momentului deschiderii procedurii de insolvență, așa cum este acesta definit la art. 6 alin. (1).”

10. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile alin.(1) se aplică chiar și în cazul deschiderii procedurii de insolvență împotriva operatorului unui sistem interoperabil care nu este participant.”

11. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă ordinele de transfer sunt introduse în sistem după momentul deschiderii procedurii de insolvență și sunt procesate în cursul zilei de operare, așa cum este aceasta definită în regulile sistemului, în care s-a deschis procedura de insolvență, aceste ordine de transfer și compensarea își produc efectele juridice și sunt opozabile terților, cu condiția ca operatorul sistemului să poată dovedi că, în momentul în care ordinele de transfer au devenit irevocabile, nu a cunoscut și nici nu trebuia să cunoască faptul că s-a deschis procedura de insolvență.”

12. La articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem va stabili, în propriile reguli de sistem, momentul introducerii în sistem a unui ordin de transfer, astfel încât să asigure, pe cât posibil, coordonarea în această privință a regulilor tuturor sistemelor interoperabile în cauză. Regulile unui sistem privind momentul introducerii în sistem a ordinelor de transfer nu vor fi afectate de regulile celorlalte sisteme cu care acesta este interoperabil, cu excepția cazului în care regulile tuturor sistemelor interoperabile includ prevederi exprese în acest sens.”

13. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. - Având în vedere termenii contractuali aplicabili, fondurile sau instrumentele financiare disponibile în contul de decontare al participantului și facilitatea de creditare (incluzând împrumutul unor instrumente financiare)

acordată participantului în ziua decontării, în limita garanțiilor constituite în acest scop, pot fi folosite, chiar în condițiile în care împotriva participantului sau a operatorului unui sistem interoperabil a fost deschisă o procedură de insolvență, pentru îndeplinirea obligațiilor participantului în cadrul sistemului în cauză sau al sistemului interoperabil din ziua de operare pe parcursul căreia s-a deschis procedura de insolvență, în principal pentru îndeplinirea oricărei obligații rezultate în urma compensării, făcând posibilă decontarea finală pentru sistemul în cauză sau pentru sistemul interoperabil.”

14. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.5. - (1) Un ordin de transfer nu poate fi revocat de către un participant la sistem sau de către un terț, din momentul stabilit prin regulile sistemului respectiv (momentul irevocabilității).

(2) În cazul sistemelor interoperabile, fiecare sistem va stabili, în propriile reguli de sistem, momentul irevocabilității ordinelor de transfer, astfel încât să asigure, pe cât posibil, coordonarea în această privință a regulilor tuturor sistemelor interoperabile în cauză. Regulile unui sistem privind momentul irevocabilității ordinelor de transfer nu vor fi afectate de regulile celorlalte sisteme cu care acesta este interoperabil, cu excepția cazului în care regulile tuturor sistemelor interoperabile includ prevederi exprese în acest sens.”

15. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. - (1) Deschiderea procedurii de insolvență asupra unui participant nu are efect retroactiv asupra drepturilor și obligațiilor sale, care decurg din participarea sa la sistem sau sunt legate de această participare, care au luat naștere anterior momentului deschiderii acestei proceduri, așa cum acesta este definit la art. 6 alin. (1).

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în privința drepturilor și obligațiilor unui participant într-un sistem interoperabil, sau ale operatorului unui sistem interoperabil care nu este participant.”

16. La articolul 9 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. - (1) Drepturile unui operator de sistem sau ale unui participant în legătură cu garanțiile constituite în favoarea sa și/sau pe care le deține în legătură cu sistemul sau cu orice sistem interoperabil, precum și drepturile Băncii Naționale a României, ale băncilor centrale din statele membre ale Spațiului Economic European și ale Băncii Centrale Europene în legătură cu garanțiile deținute sau constituite în favoarea acestora nu sunt afectate de deschiderea procedurii de insolvență împotriva:

- a) participantului în sistem sau într-un sistem interoperabil;
- b) operatorului unui sistem interoperabil care nu este participant;
- c) contrapărții Băncii Naționale a României, a băncii centrale dintr-un stat membru al Spațiului Economic European sau a Băncii Centrale Europene;
- d) oricărei terțe părți care a constituit garanțiile.”

17. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. - Dacă în favoarea participanților, operatorilor de sistem și/sau a Băncii Naționale a României, a băncilor centrale din statele membre ale Spațiului Economic European sau a Băncii Centrale Europene s-au constituit drept garanție instrumente financiare sau drepturi asupra unor instrumente financiare și dacă dreptul lor ori al oricărui mandatar, agent sau terț care acționează pe seama acestora asupra respectivelor instrumente financiare este înscris valabil într-un registru de evidență, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, localizat în România sau într-un stat membru al Spațiului Economic European, determinarea opozabilității, conținutului, întinderii și efectelor drepturilor acestora asupra garanțiilor este guvernată de legea statului unde drepturile au fost valabil înscrise.”

18. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. - Banca Națională a României este obligată să notifice decizia prevăzută la art. 6 alin. (2), de îndată ce i-a fost comunicată, altor state membre ale Spațiului Economic European, CERS și ESMA.”

19. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. - (1) Banca Națională a României va comunica ESMA sistemele și operatorii de sistem care intră sub incidența prezentei legi. ESMA va face publice respectivele informații pe pagina sa de internet.

(2) Ministerul Finanțelor Publice va informa ESMA că Banca Națională a României este autoritatea națională competentă care trebuie să informeze și să fie informată cu privire la deschiderea procedurii de insolvență împotriva unui participant la un sistem.”

20. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. - Fiecare operator al unui sistem desemnat de către Banca Națională a României în conformitate cu prevederile art. 13, este obligat să comunice acestora participanții la sistem, inclusiv participanții indirecti și operatorii de sisteme interoperabile care nu sunt participanți, precum și orice schimbare cu privire la aceștia.”

21. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. - O instituție va oferi gratuit, la cerere, oricărei persoane care justifică un interes legitim, informații referitoare la sistemele la care această instituție participă și la principalele reguli de funcționare a acestor sisteme, în termen de cel mult 5 zile de la data primirii cererii.”

22. După articolul 16 se introduce un nou articol, art. 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. – (1) Banca Națională a României va coopera cu ESMA în scopul aplicării prevederilor prezentei legi, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului.

(2) Banca Națională a României va furniza ESMA, fără întârziere, toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor acesteia, în conformitate cu art. 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului.”

23. Anexa se abrogă.

Art. 13. - Ordonanța Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) literele a), e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) *bancă de dezvoltare multilaterală* - o bancă de dezvoltare internațională și regională, cum ar fi: Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare - International Bank for Reconstruction and Development, Corporația Financiară Internațională - International Finance Corporation, Banca Interamericană de Dezvoltare - Inter-American Development Bank, Banca Asiatică de Dezvoltare - Asian Development Bank, Banca Africană de Dezvoltare - African Development Bank, Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei - Council of Europe Development Bank, Banca Nordică de Investiții - Nordic Investment Bank, Banca Caraibiană de Dezvoltare - Caribbean Development Bank, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare - European Bank for Reconstruction and Development, Banca Europeană pentru Investiții - European Investment Bank, Fondul European de Investiții - European Investment Fund, Corporația Interamericană de Investiții - Inter-American Investment Corporation, Agenția de

Garantare Multilaterală a Investițiilor - Multilateral Investment Guarantee Agency, Banca pentru Comerț și Dezvoltare a Mării Negre - Black Sea Trade and Development Bank, Banca Americii Centrale pentru Integrare Economică - Central American Bank for Economic Integration, Facilitatea Internațională de Finanțare în favoarea Imunizării – International Finance Facility for Immunisation, Banca Islamică pentru Dezvoltare - Islamic Development Bank;

.....

e) *contract de garanție financiară cu transfer de proprietate* - un contract de garanție financiară, inclusiv contractul de report, în temeiul căruia furnizorul garanției transmite beneficiarului acesteia proprietatea deplină sau drepturile depline asupra garanției financiare, în scopul garantării sau al asigurării în alt mod a executării obligațiilor financiare garantate;

f) *contract de garanție financiară fără transfer de proprietate* – un contract de garanție financiară în temeiul căruia furnizorul garanției pune la dispoziție garanția financiară în favoarea sau către un beneficiar al acesteia, furnizorul păstrând proprietatea deplină sau restrânsă, ori drepturile depline asupra garanției financiare la momentul constituirii acesteia;”

2. La articolul 2 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) *creanțe private* - creanțe de natură pecuniară care izvorăsc dintr-o convenție prin care se acordă un împrumut sub formă de credit, de către o instituție de credit, ori de către orice entitate având sediul social într-un stat membru al Spațiului Economic European, autorizată să atragă depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și să acorde credite pe cont propriu, sau de către orice entitate, alta decât o instituție de credit, având sediul social într-un stat membru al Spațiului Economic European, autorizată să emită mijloace de plată sub formă de monedă electronică;”

3. La articolul 2, alineatul (1) litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) *garanție financiară* - sume de bani, instrumente financiare și/sau creanțe private, destinate garantării unor obligații financiare;”

4. La articolul 2, alineatul (1) litera q) se modifică și va avea următorul cuprins:

„q) *stat membru* - stat membru, astfel cum acesta a fost definit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;”

5. La articolul 3, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) o instituție financiară supusă supravegherii prudențiale, inclusiv:

1. o instituție de credit, astfel cum a fost definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

2. o firmă de investiții, astfel cum a fost definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

3. o instituție financiară, astfel cum a fost definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

4. o societate comercială de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, precum și intermediari în asigurări, astfel cum au fost definiți acești termeni în Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare;

5. un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum acesta a fost definit în Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;

6. o societate de administrare a investițiilor, astfel cum aceasta a fost definită în Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare;”

6. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Punerea la dispoziție a garanției financiare se face prin remiterea, transferarea, deținerea, înregistrarea sau orice altă modalitate prin care beneficiarul garanției ori persoana care acționează pe seama acestuia obține detenția sau controlul asupra garanției financiare. Garanția financiară se consideră pusă la dispoziție chiar dacă furnizorul acesteia beneficiază de dreptul de a înlocui garanția financiară, dreptul de a retrage în favoarea sa surplusul de garanții, ori dreptul de a încasa veniturile aferente creanțelor private, până la o dispoziție contrară.”

7. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru creanțele private, includerea într-o listă de creanțe, furnizată în scris sau într-un mod echivalent din punct de vedere juridic beneficiarului garanției, este suficientă pentru a identifica creanța privată și pentru a dovedi punerea la dispoziție a creanței private ca garanție financiară între părți, precum și față de debitor și/sau terți.”

8. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. - (1) Încheierea, valabilitatea, prioritatea, opozabilitatea, executarea sau admiterea ca probă a contractului de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanției financiare nu sunt condiționate de îndeplinirea vreunei formalități.”

9. La articolul 5, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5) cu următorul cuprins:

„(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor Legii nr.193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată, cu modificările ulterioare și dispozițiilor naționale referitoare la condițiile contractuale neloiale, debitorul care este parte într-o convenție din care rezultă o creanță privată poate să renunțe în mod valid, prin înscris sau altă formă echivalentă din punct de vedere juridic, la:

a) drepturile sale de compensare a obligațiilor sale față de creditorii creanței private sau față de persoanele cărora respectiva creanță privată le-a fost pusă la dispoziție drept garanție;

b) drepturile care îi revin în temeiul normelor privind secretul bancar, care ar putea prejudicia sau limita posibilitatea creditorului care este parte într-o convenție din care rezultă o creanță privată, de a oferi informații cu privire la creanța privată sau debitor, în scopul utilizării acelei creanțe private drept garanție.”

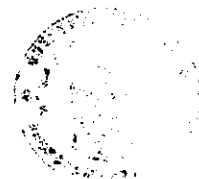
10. La articolul 6 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în cazul instrumentelor financiare și al creanțelor private, prin vânzarea sau însușirea acestora, prin compensarea valorii lor cu valoarea obligațiilor financiare garantate sau prin reținerea instrumentelor respective drept plată a acestor obligații.”

11. La articolul 6 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) părțile au convenit, prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate, cu privire la modul de evaluare a instrumentelor financiare și a creanțelor private.”

12. La articolul 6, alineatele (6)-(8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Prevederile art.151 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile în ceea ce privește sechestrarea și valorificarea sumelor de bani, a instrumentelor financiare și a creanțelor private asupra cărora este constituită o garanție financiară în favoarea beneficiarului acesteia.

(7) Prevederile art. 145 din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile în ceea ce privește momentul la care operează transferul dreptului de proprietate asupra instrumentelor financiare care fac obiectul garanției financiare.

(8) Prevederile alin. (1) lit. b) se realizează cu respectarea reglementărilor emise de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.”

13. La articolul 7, alineatul (6) se abrogă.

14. După articolul 9 se introduce un nou articol, art. 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹ - Prevederile art. 7-9 nu se aplică în privința creanțelor private.”

15. La articolul 14, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Prezenta ordonanță nu aduce atingere dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010.”

Art. 14. - Ordinele de transfer introduse într-un sistem înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, dar decontate începând cu această dată, sunt supuse dispozițiilor Legii nr.253/2004.

**Capitolul III – Modificarea și completarea Ordonanței de urgență a
Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului**

Art. 15. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Fără a se aduce atingere dispozițiilor din prezenta secțiune, Banca Națională a României stabilește prin reglementări și notifică Comisiei Europene și Autorității Bancare Europene, înființate prin Regulamentul nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, condițiile în care poate acorda autorizație și documentația care trebuie să însoțească cererea pentru obținerea autorizației.”

2. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36 – Banca Națională a României notifică Autorității Bancare Europene orice autorizație acordată, pentru ca denumirea instituției de credit să fie inclusă în lista instituțiilor de credit întocmită și actualizată de Autoritatea Bancară Europeană, care se publică pe website-ul acesteia.”

3. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43 – Retragerea autorizației unei instituții de credit și, după caz, încetarea valabilității acesteia se notifică Comisiei Europene și Autorității Bancare Europene, precum și, potrivit art. 88 și art. 259, autorităților competente din statele membre gazdă.”

4. La articolul 63, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 63. - (1) Înainte de a urma procedura prevăzută la art. 60, Banca Națională a României ia, în cazuri de urgență, orice măsuri preventive necesare protejării intereselor deponenților, investitorilor și ale altor persoane care beneficiază de serviciile furnizate de instituția de credit. Aceste măsuri se comunică de îndată Comisiei Europene, Autorității Bancare Europene și autorităților competente din alte state membre interesate.”

5. Articolul 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65 – Banca Națională a României informează Comisia Europeană și Autoritatea Bancară Europeană cu privire la numărul și natura cazurilor în care au fost dispuse măsuri potrivit dispozițiilor art. 60.”

6. La articolul 69, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Banca Națională a României notifică Comisiei Europene, Autorității Bancare Europene și Comitetului Bancar European orice autorizație acordată unei sucursale a unei instituții de credit cu sediul într-un stat terț.”

7. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84 – Banca Națională a României informează Comisia Europeană și Autoritatea Bancară Europeană cu privire la numărul și natura cazurilor în care aceasta s-a opus înființării de către o instituție de credit, persoană juridică română, a unei sucursale într-un alt stat membru sau continuării desfășurării activității unei astfel de sucursale.”

8. La articolul 173, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Banca Națională a României poate sesiza, cu privire la situațiile în care o cerere de colaborare, în special în vederea schimbului de informații, a fost

respinsă sau acesteia nu i s-a dat curs într-un termen rezonabil, Autoritatea Bancară Europeană, care va acționa potrivit competențelor atribuite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului.”

9. La articolul 176, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În anumite cazuri, Banca Națională a României poate, de comun acord cu autoritățile competente din alte state membre, să nu aplice criteriile prevăzute la alin.(1) lit. c) – e), dacă aplicarea acestora ar fi necorespunzătoare, având în vedere instituțiile de credit respective și importanța activității desfășurate de acestea în diferite state, și să desemneze o altă autoritate responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată. În aceste cazuri, înaintea luării unei decizii, autoritățile competente trebuie să acorde posibilitatea de a-și exprima opinia asupra deciziei respective, instituției de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau societății financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene ori instituției de credit cu cel mai mare total al activului bilanțier, după caz. Autoritățile competente notifică Comisiei Europene și Autorității Bancare Europene orice acord încheiat potrivit prevederilor prezentului alineat.”

10. La articolul 181, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul în care Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, nu își îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin.(1) sau dacă autoritățile competente nu colaborează cu aceasta în măsura necesară îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la alin.(1), Banca Națională a României și oricare dintre celelalte autorități competente implicate pot supune cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene, potrivit prevederilor art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului.”

11. La articolul 182, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Dacă, până la împlinirea termenului de șase luni, oricare dintre autoritățile competente implicate a supus cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene, potrivit procedurii de soluționare a dezacordurilor prevăzute la art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, va amâna luarea unei decizii în așteptarea deciziei pe care Autoritatea Bancară Europeană o poate lua potrivit prevederilor art. 19 alin.(3) din regulamentul menționat. Banca Națională a României va lua decizia în conformitate cu decizia Autorității Bancare Europene. Termenul de șase luni se consideră fază de conciliere în sensul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului. Potrivit prevederilor art. 9 pct. (1) lit. b) din Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), Autoritatea Bancară Europeană va lua o decizie în termen de o lună. Cazul nu va fi supus spre soluționare Autorității Bancare Europene după împlinirea termenului de șase luni sau după luarea unei decizii comune de către autoritățile competente implicate.”

12. La articolul 182³ , după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Dacă, până la împlinirea termenului de patru luni prevăzut la alin. (1), oricare dintre autoritățile competente implicate a supus cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene, potrivit procedurii de soluționare a dezacordurilor prevăzute la art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului

European și al Consiliului, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, va amâna luarea unei decizii în așteptarea deciziei pe care Autoritatea Bancară Europeană o poate lua potrivit prevederilor art. 19 alin.(3) din regulamentul menționat. Banca Națională a României va lua decizia în conformitate cu decizia Autorității Bancare Europene. Termenul de patru luni se consideră fază de conciliere în sensul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului. Potrivit prevederilor art. 9 pct. (1) lit. b) din Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului, Autoritatea Bancară Europeană va lua o decizie în termen de o lună. Cazul nu va fi supus spre soluționare Autorității Bancare Europene după împlinirea termenului de patru luni sau după luarea unei decizii comune de către autoritățile competente implicate.”

13. La articolul 182⁴ , după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Prevederile art. 182³ alin.(2) se aplică în mod corespunzător.”

14. La articolul 183, alineatele (1) și (1¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 183 – (1) În cazul apariției unei situații de urgență, inclusiv în cazul unor evoluții nefavorabile ale piețelor financiare, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar în oricare dintre statele membre în care entitățile unui grup au fost autorizate sau în care au fost înființate sucursale semnificative, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, alertează în cel mai scurt timp posibil, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional, Autoritatea Bancară Europeană, Comitetul European pentru Risc Sistemic, înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de instituire a Comitetului european pentru risc sistemic, și autoritățile prevăzute la art. 222

alin.(6) și art. 222¹ alin.(1) și le comunică toate informațiile esențiale îndeplinirii atribuțiilor acestora.

(1¹) Dacă Banca Națională a României, în exercitarea atribuțiilor acesteia de bancă centrală, constată existența unei situații descrise la alin.(1), alertează în cel mai scurt timp posibil autoritățile competente cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată a instituțiilor de credit și Autoritatea Bancară Europeană.”

15. Articolul 185 se modifică și va avea următorul cuprins:

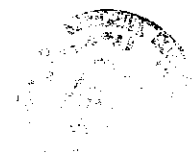
„Art. 185 – (1) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă responsabilă cu autorizarea unei instituții de credit, persoană juridică română, filială a unei instituții de credit dintr-un alt stat membru, poate, prin acorduri bilaterale, potrivit prevederilor art. 28 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, să delege responsabilitatea de supraveghere autorității competente care a autorizat și supraveghează societatea-mamă, astfel încât responsabilitățile ce revin pe linia supravegherii filialei respective potrivit prezentei ordonanțe de urgență să revină acesteia din urmă.

(2) Banca Națională a României notifică Autorității Bancare Europene existența și conținutul acestor acorduri.”

16. La articolul 185¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru a contribui la promovarea și monitorizarea funcționării efective, eficiente și coerente a colegiilor de supraveghetori, potrivit prevederilor art. 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, Autoritatea Bancară Europeană poate participa în colegiile de supraveghetori și va fi considerată, în acest scop, autoritate competentă.”

17. La articolul 185¹, partea introductivă și litera a) de la alineatul (3) și alineatul (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Colegiile de supraveghetori asigură Băncii Naționale a României, Autorității Bancare Europene și celorlalte autorități competente implicate, cadrul pentru exercitarea următoarelor atribuții:

a) schimbul de informații între autoritățile competente implicate și, potrivit prevederilor art. 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, cu Autoritatea Bancară Europeană;

.....

(4) În cadrul colegiilor de supraveghetori, Banca Națională a României colaborează în mod strâns cu celelalte autorități competente participante și cu Autoritatea Bancară Europeană. Cerințele referitoare la păstrarea secretului profesional nu împiedică Banca Națională a României să schimbe informații cu celelalte autorități competente în cadrul colegiilor de supraveghetori.”

18. La articolul 186, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Banca Națională a României cooperează în mod strâns cu Autoritatea Bancară Europeană, potrivit Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului nr. 1093/2010. Banca Națională a României furnizează Autorității Bancare Europene, potrivit prevederilor art. 35 din regulamentul menționat, toate informațiile necesare acesteia pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite de Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit și de regulamentul menționat.”

19. La articolul 186, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Banca Națională a României poate notifica Autorității Bancare Europene situațiile în care:

a) o autoritate competentă nu i-a comunicat informații esențiale;

b) o solicitare de colaborare, în special prin schimb de informații relevante, a fost respinsă sau nu s-a răspuns unei astfel de solicitări într-un termen rezonabil.”

20. La articolul 202, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă pentru exercitarea supravegherii pe bază consolidată, întocmește o listă a societăților financiare holding-mamă la nivelul României, care este transmisă autorităților competente din celelalte state membre, Autorității Bancare Europene și Comisiei Europene.”

21. La articolul 206, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru efectuarea verificării potrivit prevederilor alin.(1), Banca Națională a României are în vedere principiile generale de evaluare a echivalenței supravegherii pe bază consolidată exercitate de autoritățile competente din state terțe asupra instituțiilor de credit având societatea-mamă într-un stat terț, principii elaborate de Comitetul Bancar European la solicitarea Comisiei Europene. Banca Națională a României consultă Autoritatea Bancară Europeană înaintea luării unei decizii.”

22. La articolul 207, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Tehnicile de supraveghere trebuie să permită atingerea obiectivelor supravegherii pe bază consolidată, potrivit prezentei ordonanțe de urgență și reglementărilor emise în aplicarea acesteia și trebuie să fie comunicate celorlalte autorități competente implicate, Autorității Bancare Europene și Comisiei Europene.”

23. La articolul 210, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederile art. 173 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

24. La articolul 210², după alineatul (2), se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹) – (2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Dacă, până la împlinirea termenului inițial de două luni prevăzut la alin.(2), oricare dintre autoritățile competente implicate a supus cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene, potrivit procedurii de soluționare a dezacordurilor prevăzute la art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, Banca Națională a României va amâna luarea unei decizii în așteptarea deciziei pe care Autoritatea Bancară Europeană o poate lua potrivit prevederilor art. 19 alin.(3) din regulamentul menționat. Banca Națională a României va lua decizia în conformitate cu decizia Autorității Bancare Europene.

(2²) Termenul de două luni prevăzut la alin.(2) se consideră fază de conciliere în sensul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului. Autoritatea Bancară Europeană va lua o decizie în termen de o lună.

(2³) Cazul nu va fi supus spre soluționare Autorității Bancare Europene după împlinirea termenului inițial de două luni prevăzut la alin.(2) sau după luarea unei decizii comune de către autoritățile competente implicate.”

25. La articolul 215, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ Art. 215 - (1) Banca Națională a României poate să schimbe informații cu autoritățile competente din celelalte state membre, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale altor acte normative aplicabile instituțiilor de credit, și să transmită informații Autorității Bancare Europene, potrivit prevederilor art. 31 și

ale art. 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului.”

26. La articolul 217, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Informațiile primite de Banca Națională a României de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu vor fi furnizate, potrivit prevederilor alin.(1), decât cu acordul expres al respectivei autorități și, dacă este cazul, doar pentru scopurile pentru care acordul a fost obținut.”

27. La articolul 222 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) Comitetului European pentru Risc Sistemic, dacă informațiile sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor sale statutare, prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului.”

28. La articolul 222, alineatele (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În îndeplinirea atribuțiilor sale în calitate de autoritate monetară și a celor privind monitorizarea sistemelor de plăți, Banca Națională a României poate transmite autorităților competente din celelalte state membre informații pe care acestea le-ar putea solicita în situații similare celor prevăzute la art. 216.

.....

(6) În cazul apariției unei situații de urgență, astfel cum este prevăzută la art. 183 alin.(1), Banca Națională a României poate transmite informații băncilor centrale aparținând Sistemului European al Băncilor Centrale, dacă aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor statutare care le revin, inclusiv coordonarea politicii monetare și furnizarea de lichidități, supravegherea sistemelor de plăți, a sistemelor de compensare și decontare și menținerea stabilității sistemului financiar, precum și Comitetului European pentru Risc

Sistemic, potrivit Regulamentului (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, dacă astfel de informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor sale statutare.”

29. La articolul 173⁴, articolul 182² alineatul (3), articolele 182⁶ și 185⁴, sintagma *Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni* se înlocuiește cu sintagma *Autoritatea Bancară Europeană*.

30. Articolul 240¹⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 240¹⁴ – (1) Operațiunile de vânzare de active, transfer de depozite, vânzare de active cu asumare de pasive și fuziunea/divizarea unei instituții de credit în administrare specială se pot efectua către instituții de credit sau, după caz, instituții financiare, care, în opinia Băncii Naționale a României, au o situație financiară adecvată din perspectiva volumului și riscurilor aferente activităților ce urmează a fi preluate, dispun de capacitate operațională și pot asigura, în mod adecvat continuarea serviciilor bancare aferente activelor și, după caz, pasivelor transferate, iar operațiunea preconizată nu pune în pericol siguranța și viabilitatea activității acestora sau, dacă este cazul, capacitatea lor de a respecta cerințele prudențiale, în special cele privind nivelul minim al fondurilor proprii.

(2) Pentru facilitarea implementării unei măsuri de restructurare constând în operațiuni care implică transferul de depozite garantate în accepțiunea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot fi utilizate resursele administrate de Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar pentru finanțarea operațiunii, inclusiv prin emiterea de garanții, cu respectarea prevederilor ordonanței mai sus menționate. Finanțarea este propusă de administratorul special și fundamentată în cadrul raportului prevăzut la art. 240¹⁵ alin.(1) sau, după caz, al solicitării formulate conform art. 240¹⁵ alin.(4), pe baza analizei referitoare la valoarea estimată a compensațiilor aferente depozitelor din evidența instituției de credit aflate în administrare specială, transmisă de Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar administratorului special. Finanțarea se

solicită Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar de către administratorul special, pe baza aprobării Băncii Naționale a României.

(3) La realizarea operațiunilor prevăzute la alin.(1), trebuie să fie respectate următoarele cerințe:

a) să fie asigurat tratamentul echitabil și concurența loială între instituțiile care îndeplinesc condițiile de eligibilitate prevăzute la alin.(1) și care își manifestă intenția de preluare; în acest sens, administratorul special asigură punerea la dispoziția instituțiilor interesate, în mod nediscriminatoriu și numai după semnarea de către acestea a unui acord de confidențialitate, a pachetului de informații relevante din perspectiva măsurilor de restructurare vizate, precum și facilitarea realizării evaluării activelor și/sau, după caz, a pasivelor ce urmează să fie preluate, dacă această evaluare are loc înainte de semnarea contractului care stă la baza operațiunii;

b) dacă există oferte din partea mai multor instituții care îndeplinesc condițiile de eligibilitate prevăzute la alin.(1), desemnarea instituției de credit ori a instituției financiare câștigătoare se face pe baza celui mai bun preț oferit;

c) în cazul unei operațiuni de transfer parțial de depozite ori vânzare parțială de active cu asumare de pasive, să se acorde prioritate transferului depozitelor garantate, cu respectarea principiului costului minim, respectiv ca suma aferentă finanțării de către Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar a acestei operațiuni să fie mai mică decât cea a compensațiilor de plătit pentru respectivele depozite;

d) poate fi realizat atât transferul tuturor depozitelor garantate cât și transferul unei părți dintre acestea, în cazul transferului parțial operațiunea urmând a fi efectuată astfel încât să fie minimizat riscul, dacă acesta există, ca Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, după finanțarea transferului, să rămână obligat și pentru plata compensației aferente depozitelor aceluiași deponent la instituția de credit de la care s-a realizat transferul parțial;

e) în cazul operațiunilor care implică un transfer de depozite, documentele contractuale încheiate cu instituțiile de credit beneficiare să nu

cuprindă clauze care să prevadă restituirea, la producerea unor evenimente determinate, a depozitelor transferate;

f) sumele care pot rezulta din operațiuni de natura celor prevăzute la alin.(1), cu deducerea cheltuielilor aferente operațiunii, sunt incluse în averea instituției de credit aflată în situația prevăzută la art. 240¹⁸ alin.(2) și sunt afectate pentru plata creditorilor, conform ordinii de stingere a creanțelor, în procedura de lichidare/faliment.

(4) Pentru punerea în aplicare a măsurilor de restructurare prevăzute la art. 240¹² alin.(1) lit. c), d) și e) nu este necesar acordul deponenților sau al altor creditori ori al debitorilor instituției de credit. Pentru notificarea acestora, administratorul special publică un anunț general în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în unul sau mai multe ziare de circulație națională, și, după caz, asigură publicitatea potrivit art. 240¹⁰, imediat după implementarea măsurii. Persoanele interesate pot obține informațiile necesare privind situația creanțelor sau a obligațiilor lor, de la instituția de credit aflată în administrare specială, administratorul special fiind obligat să ia măsurile necesare în acest sens.

(5) În cazul măsurilor de restructurare care implică transfer de depozite, în termenul comunicat de instituția de credit care a preluat depozitele, deponenții transferați trebuie să opteze pentru menținerea depozitelor la instituția de credit respectivă, în condițiile agreeate cu aceasta sau pot să-și retragă depozitele, dacă acestea nu sunt grevate de alte sarcini ori interdicții, fără suportarea oricărei forme de penalizare pentru retragere anticipată.

(6) Instituția care preia pasive ale instituției de credit aflată în administrarea specială este răspunzătoare doar pentru obligațiile aferente pasivelor care fac obiectul transferului conform termenilor contractuali și care sunt evidențiate în situația financiară întocmită de administratorul special.”

31. La articolul 240¹⁵, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) Expertul autorizat independent prevăzut la alin.(3) trebuie să aibă experiență corespunzătoare în domeniul evaluării activelor bancare, să fie membru activ al Camerei Auditorilor Financiari din România și să fie agreat de Banca Națională a României; se prezumă că îndeplinesc aceste condiții auditorii financiari aprobați de Banca Națională a României conform prevederilor art. 155 alin.(1). Nu poate îndeplini sarcinile specifice ale expertului autorizat independent, auditorul financiar care a desfășurat, în ultimii 5 ani, activități specifice profesiei la instituția de credit aflată în administrare specială.”

32. La articolul 240¹⁶, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă prin adoptarea măsurilor de restructurare, creditorii instituției de credit se află într-o situație mai puțin favorabilă decât cea în care s-ar fi aflat dacă aceste măsuri nu ar fi fost implementate și instituția de credit ar fi intrat direct în lichidare, luând în considerare valoarea estimativă care s-ar fi obținut de către aceștia prin distribuire în caz de faliment, pe baza estimărilor făcute potrivit art. 240¹⁵ alin.(3), sunt aplicabile prevederile art. 240²¹.”

33. La articolul 240¹⁸, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul implementării unor măsuri de restructurare constând în operațiuni care implică transferul depozitelor plasate la instituția de credit aflată în administrare specială, Banca Națională a României retrage autorizația acesteia cu data la care contractul care stă la baza operațiunii de transfer de depozite sau de vânzare de active cu asumare de pasive produce efecte și, după caz, sesizează instanța competentă pentru declanșarea procedurii falimentului. Retragerea autorizației nu împiedică finalizarea măsurilor de restructurare aprobate de Banca Națională a României.”

34. La articolul 404¹, alineatul (1) și litera b) de la alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 404¹ – (1) Sistemele de plăți trebuie să asigure accesul neîngrădit la sistem al prestatorilor de servicii de plată, instituții de credit, instituții de plată în înțelesul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare și instituții emitente de monedă electronică în înțelesul Legii nr. 127/2011 privind activitatea de emitere de monedă electronică, pe baza unor reguli obiective, nediscriminatorii și proporționale, care nu vor limita accesul mai mult decât este necesar pentru protejarea sistemului de plăți împotriva unor riscuri specifice, precum riscul de decontare, riscul operațional și riscul comercial și pentru protecția stabilității financiare și operaționale a sistemului de plăți.

.....

b) reguli care să facă discriminare între prestatorii de servicii de plată, în ceea ce privește drepturile și obligațiile participanților;”.

Capitolul IV - Modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar

Art. 16. - Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 19 august 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (3) se abrogă.

2. La articolul 9 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) alte venituri, stabilite conform legii, inclusiv cele provenite din activitatea de administrator special, administrator interimar sau lichidator.”

3. La articolul 9, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Resursele financiare prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și f) vor fi utilizate pentru plata compensațiilor aferente depozitelor garantate, sau, după caz, pentru finanțarea, inclusiv prin emiterea de garanții, a operațiunilor ce implică transfer de depozite garantate, în condițiile stabilite de lege, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. d) vor fi utilizate potrivit scopului pentru care au fost acordate.

(3) Resursele financiare prevăzute la alin. (1) lit. e) vor fi utilizate pentru acoperirea cheltuielilor curente ale Fondului, cu excepția celor prevăzute la art. 60 alin.(3).”

4. La articolul 9, după alineatul (6) se introduc cinci noi alineate, alin. (7) - (11), cu următorul cuprins:

„(7) În aplicarea prevederilor alin.(2) al art. 240¹⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, Fondul va finanța, inclusiv prin emiterea de garanții, operațiuni ce implică transferul de depozite garantate ale unei instituții de credit participante și pentru care suma ce ar urma să fie plătită de Fond este mai mică decât cea a compensațiilor de plătit pentru respectivele depozite. În acest sens, Fondul are obligația de a pune la dispoziția administratorului special, în conformitate cu solicitarea acestuia, informațiile privind valoarea compensațiilor de plătit și, respectiv, finanțarea solicitată.

(8) Sumele aferente finanțării, inclusiv cele rezultate din executarea garanțiilor emise de către Fond, potrivit dispozițiilor alin. (7), se evidențiază ca o

creanță a Fondului asupra instituției de credit de la care se transferă depozitele garantate.

(9) Dacă evaluarea prevăzută la alin.(3) lit. a) a art. 240¹⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, nu a fost derulată înainte de semnarea contractului, Fondul emite o garanție în favoarea instituției de credit achizitoare pentru plata valorii de achiziție a acelor active transferate acesteia a căror situație/calitate la data transferului nu corespundea informațiilor relevante furnizate conform prevederilor menționate. Garanția emisă de Fond trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) valabilitatea este stabilită contractual și nu poate depăși un an;

b) valoarea maximă este stabilită contractual și nu poate depăși o treime din valoarea activelor transferate cu excepția numerarului.

(10) În vederea executării garanției, instituția de credit în favoarea căreia a fost emisă garanția transmite Fondului o cerere de executare însoțită de documente care să probeze încadrarea în situația prevăzută la alin.(9) pentru fiecare dintre activele a căror valoare de achiziție este solicitată să fie plătită.

(11) În termen de maxim 20 zile lucrătoare de la primirea solicitării, Fondul efectuează plata sumei reprezentând valoarea de achiziție a activelor pentru care a fost probată încadrarea în situația prevăzută la alin.(9), urmând că instituția de credit în favoarea căreia a fost emisă garanția să restituie imediat instituției de credit de la care s-a efectuat transferul activele a căror valoare de achiziție a fost încasată, potrivit prezentului alineat, inclusiv sumele încasate în contul respectivelor active.”

5. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situații excepționale în care resursele financiare ale Fondului ar fi insuficiente pentru acoperirea plății compensațiilor, respectiv pentru finanțarea, inclusiv prin emiterea de garanții, a operațiunilor ce implică transferul de depozite garantate, în condițiile prevăzute la art. 9 alin.(7), Guvernul pune la dispoziția

Fondului, sub formă de împrumut, sumele necesare, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la solicitarea lor de către Fond. Sursa fondurilor este reprezentată de veniturile din privatizare înregistrate în contul curent al Trezoreriei Statului, iar condițiile de acordare/rambursare a împrumutului acordat de Guvern Fondului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

6. După articolul 27 se introduce un nou articol, articolul 27¹, cu următorul cuprins:

„Art. 27¹. - Creanțele Fondului asupra unei instituții de credit, aferente transferului depozitelor garantate, potrivit alin.(7) și alin.(8) ale art. 9, vor fi compensate din averea respectivei instituții de credit.”

7. La articolul 33, punctul 3 de la litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. desemnarea reprezentantului Fondului ca administrator special, administrator interimar ori ca lichidator la instituțiile de credit.”

8. La articolul 59, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) *pasiv negarantat* - valoarea în lei a elementelor bilanțiere de pasiv, altele decât capitalurile proprii, înregistrate în situațiile financiare anuale ale instituției de credit, din care se deduce soldul depozitelor garantate, determinate potrivit evidențelor instituției de credit de la data de 31 decembrie a anului precedent anului de plată a cotizației.”

9. La articolul 61, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Instituțiile de credit rezultate dintr-o fuziune, precum și instituțiile de credit care continuă să existe în urma unui proces de divizare, dacă aceste procese au avut loc după plata cotizației anuale sunt scutite de plata acesteia pentru anul respectiv.”

10. La Anexa „Lista depozitelor negarantate”, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Depozite ale asigurătorilor și reasigurătorilor, așa cum sunt aceștia definiți în legislația privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor.”

Capitolul V – Modificarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit

Art. 17. - Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Termenii: „instituție de credit”, „stat membru”, „stat membru de origine”, „stat membru gazdă”, „sucursală” și „autoritate competentă” au înțelesul prevăzut la art. 7, alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Desemnarea judecătorilor sindici se realizează prin aplicarea prevederilor art. 53 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, în mod aleatoriu, în sistem informatizat. ”

3. La articolul 5, punctul 7 de la litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. acte încheiate, în anul anterior deschiderii procedurii, cu persoane aflate într-o legătură specială cu instituția de credit debitoare, așa cum sunt stabilite la pct. 8 – 11 din „*Lista depozitelor negarantate*” prevăzută în Anexa la Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”

4. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic desemnează lichidatorul și stabilește atribuțiile acestuia. Prin derogare de la prevederile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 254/2007, cu modificările și completările ulterioare, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar va putea fi desemnat lichidator.”

5. La articolul 11, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Hotărârea Băncii Naționale a României de aprobare sau de respingere a solicitării va fi motivată și poate fi contestată în instanță în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

6. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Banca Națională a României va desemna un administrator interimar și îi va stabili remunerația la data depunerii cererii sale sau la data primirii notificării menționate la alin.(1). Dacă instituția de credit se află în procedura de administrare specială la acea dată, atribuțiile administratorului interimar vor fi exercitate de administratorul special, în condițiile prezentei ordonanțe.”

7. La articolul 17, alineatul (4) se abrogă.

8. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27 - După darea hotărârii judecătorești privind deschiderea procedurii falimentului unei instituții de credit, lichidatorul întocmește raportul prevăzut la art. 5 lit. c), care trebuie să includă, între altele, și propuneri privind modalitatea de lichidare a bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare, potrivit art. 5 lit. n).”

9. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33 - În funcție de calitatea activelor instituției de credit aflate în stare de faliment, instituțiile de credit achizitoare pot să își asume, conform legii, pasivele în mod diferențiat, respectiv numai depozite garantate, în accepțiunea art. 2 alin. (3) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 39/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori depozitele în totalitate, atât garantate, cât și negarantate, ajungându-se până la preluarea în întregime a instituției de credit declarate în stare de faliment.”

10. La articolul 38, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. creanțele rezultate din depozitele garantate, inclusiv cele ale Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar rezultate din plata compensațiilor către deponenții garantați și/sau din finanțarea, inclusiv prin emiterea de garanții, a unor operațiuni care au implicat transferul de depozite garantate ale instituției de credit debitoare, precum și creanțele izvorâte din raporturi de muncă pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;”

11. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58 - Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în legătură cu procedurile de informare ori consultare prevăzute în prezenta ordonanță au obligația de a păstra secretul profesional în conformitate cu prevederile art. 3 și 52 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și cu cele

cuprinse în Titlul II, Capitolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția oricăror autorități judiciare cărora li se aplică prevederile naționale în vigoare.”

Capitolul VI – Dispoziții tranzitorii și intrare în vigoare

Art. 18 - Până la intrarea în vigoare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, dispozițiile art. 3 alin. (1) și (2) se aplică pentru stabilirea dobânzii în materie comercială.

(1) Până la intrarea în vigoare a Legii nr.287/2009, republicată, sintagma „În raporturile juridice care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ, în sensul art. 3 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată” din art. 3 alin. (3) și art. 5 alin. (1) se va citi „În raporturile civile”.

(2) Dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 10 intră în vigoare la data de 1 octombrie 2011.

(3) Dispozițiile art. 8 alin. (2) se aplică numai până la data de 1 octombrie 2011.

Art. 19 - Prevederile prezentei ordonanțe intră în vigoare la trei zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 8 alin. (3) și art. 10, care intră în vigoare la data de 1 octombrie 2011, și a ale art. 15 pct. 1 – 29, care intră în vigoare la data de 31 decembrie 2011.

*

Prezenta ordonanță asigură transpunerea următoarelor dispoziții cuprinse în Directive ale Uniunii Europene:

- prevederile art. 2 punctul 6 din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în

efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 48 din data de 23 februarie 2011.

- la cap. III – V: Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 146, din 10 iunie 2009, pag. 37-43; art. 1 din Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr.331, din 15 decembrie 2010, pag. 120–161.

- la art. 15 pct. 1 – 29: dispozițiile art. 9 pct. (1) (a), pct. (3), pct. (4), pct. (10), pct. (11), pct. (12), pct. 14 para. (1), pct. (15) (a), pct. (16), pct. (17), pct. (18), pct. (19) (a), pct. (31), pct. (32) (a), (b), (d) i - iv), pct. (33), pct. (34), pct. (35) (a) para. 2 - 4, pct. (35) (b) ii), pct. (36), pct. 37, pct. (38) (a) ii), pct. (38) (b) și ale art. 13 pct. (1) din Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului;

- la art. 15 pct. 34: prevederile art. 20 pct. 1 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 267 din 10 octombrie

2009.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice

George Ialomițianu

Guvernatorul Băncii Naționale a României

Constantin Mugur Isărescu

București, 24.08.2011
Nr. 13

